

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stronie pozwanej przedstawienia kwestionariuszy, jakie wysłała ona do osób trzecich w pierwszej i drugiej fazie dochodzenia w przedmiocie planowanego nabycia przez Western Digital Corporation spółki Viviti Technologies Ltd oraz planowanego przejścia przez Seagate działalności Samsung Electronics Co. w dziedzinie produkcji twardego dysków;
- nakazanie stronie pozwanej udzielenia dostępu do jej akt zgromadzonych w sprawie transakcji Seagate przed zgłoszeniem i po zgłoszeniu koncentracji, w tym w szczególności dostępu do nieobjętych klauzulą poufności wersji wszelkiej korespondencji i zapisów rozmów między Seagate, Samsungiem i Komisją, prowadzonych do dnia zgłoszenia, jak również wszelkiej wewnętrznej korespondencji Komisji – zarówno w sprawie Seagate/Samsung, jak i Western Digital Ireland/Viviti Technologies – dotyczącej kwestii pierwszeństwa obu transakcji;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie pierwszeństwa, zawartej w decyzji Komisji Europejskiej (2011/C 165/04) z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie COMP/M.6203 – Western Digital Ireland/Viviti Technologies, o wszczęciu drugiej fazy dochodzenia w przedmiocie planowanej koncentracji, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 139/2004⁽¹⁾ (Dz.U. 2011 C 165, s. 3); oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie posiada kompetencji do ustanowienia reguły pierwszeństwa w oparciu o datę zgłoszenia koncentracji.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła prawo oraz ogólne zasady słuszności i dobrej administracji, przez to że:
 - wybrana przez stronę pozwaną reguła pierwszeństwa nie znajduje podstawy w prawie UE, nie wynika z utrwalonego orzecznictwa, ani z systemu kontroli koncentracji;
 - wybrana przez stronę pozwaną reguła pierwszeństwa powoduje niekorzystne konsekwencje polityczne;
 - wybrana przez Komisję reguła pierwszeństwa narusza ogólne zasady prawa.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła jej uzasadnione oczekiwania co do tego, że planowane przejście Viviti Technologies Ltd. przez Western Digital Corporation zostanie zbadane w

kontekście struktury rynkowej, jaka istniała w czasie, gdy plan przejścia został podpisany, ogłoszony i notyfikowany wstępnie Komisji.

- 4) Zarzut czwarty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła zasadę dobrej administracji, słuszności, proporcjonalności i niedyskryminacji, poprzez nałożenie na skarżące dodatkowych obciążeń oraz poprzez brak ujawnienia okoliczności, że istniała równoległa transakcja, która miała wpływ na te same badane rynki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 8, tom 3, s. 40–61).

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2009 r. — Barloworld przeciwko Komisji

(Sprawa T-459/11)

(2011/C 305/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Barloworld International, S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci F. Alcaraz Gutierrez i A. J. de la Cruz Martínez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 zaskarżonej decyzji [Decyzja Komisji 2011/282/UE z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię] w zakresie w jakim stwierdza się w nim, iż art. 12 ust. 5 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades („TRLIS”) [wersji skonsolidowanej ustawy o podatku od osób prawnych] spełnia przesłanki pomocy państwa określone w art. 107 ust. 1 TFUE i pozbawiony jest uzasadnienia wymaganego na mocy art. 296 TFUE;
- ewentualnie, zgodnie z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i 3 zaskarżonej decyzji, ze względu na to, że przepisy te nie zezwalają na stosowanie obniżek podatków na mocy art. 12 ust. 5 TRLIS przez cały okres amortyzacji w odniesieniu do operacji, które miały miejsce w okresie od dnia publikacji decyzji sprawie wszczęcia postępowania przez Komisję (dnia 21 grudnia 2007 r.) do dnia publikacji zaskarżonej decyzji (dnia 21 maja 2011 r.);

- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 i 5 zaskarżonej decyzji, ze względu na brak uzasadnienia dla ustanowienia systemu na podstawie rzekomego braku występowania barier prawnych dla transgranicznych połączeń jednostek gospodarczych oraz
- obciążenie Komisji Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ze względu na to, że art. 12 ust. 5 TRLIS nie spełnia przesłanek do tego, by uznać go za pomoc państwa

- Artykuł 12 ust. 5 TRLIS, rozpatrywany w świetle całości hiszpańskiego systemu podatkowego, nie stanowi korzyści ekonomicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Z drugiej strony, sporny przepis ma ogólny charakter, przez co nie można wnioskować, że jest on de facto selektywny, w znaczeniu nadawanym temu pojęciu w wykładani stosowanej przez samą Komisję oraz we wspólnotowym orzecznictwie.

- 2) Zarzut drugi, dotyczący całkowitego braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji

- Decyzja pozbawiona jest uzasadnienia wymaganego w art. 296 TFUE, ze względu na to, że Komisja nie zbadała w niej starannie i bezstronnie wszystkich istotnych kwestii, ani nie uzasadniła dostatecznie zawartych w decyzji wniosków. W szczególności uwagę zwraca niewystarczające uzasadnienie w zakresie analizy kwestii istnienia barier prawnych dla transgranicznych połączeń jednostek gospodarczych.

- 3) Zarzut trzeci, dotyczący zgodności środka z art. 107 ust. 3 TFUE

- Amortyzacja finansowej wartości firmy ma na celu, przy braku harmonizacji podatkowej na szczeblu UE, usunięcie barier dla inwestycji transgranicznych, ponieważ znosi negatywny wpływ barier dla transgranicznych połączeń jednostek gospodarczych i zrównuje w zakresie traktowania pod względem podatkowym transgraniczne i krajowe połączenia jednostek gospodarczych, co gwarantuje, że decyzje dotyczące tego rodzaju operacji nie są podejmowane ze względów podatkowych, a wyłącznie ekonomicznych.

- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ze względu na to, że system przejściowy wynikający z zastosowania wspomnianej zasady powinien mieć zastosowanie do dnia publikacji decyzji w Dz.U. UE, tj. do dnia 21 maja 2011 r.

- Decyzja w sprawie pozaunijnego nabycia udziałów była utrzymana w mocy, jako że w pierwszej decyzji w sprawie wewnątrzunijnego nabycia udziałów wyraźnie wskazano, iż poza Wspólnotą mogą utrzymywać się bariery prawne dla transgranicznych połączeń jednostek gospodarczych, sprawiające, że prawna i faktyczna sytuacja tego rodzaju operacji będzie odmienna od operacji wewnątrzspółnotowych. W związku z tym, pierwsza decyzja spowodowała powstanie po stronie określonych przedsiębiorstw uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do hiszpańskich uregulowań, tym bardziej przy świadomości faktycznego braku możliwości, w zdecydowanej większości jurysdykcji, dokonywania transgranicznych połączeń jednostek gospodarczych poza Unią Europejską.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2011 r. — Globula przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/11)

(2011/C 305/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Globula a.s. (Hodonín, Republika Czeska) (przedstawiciele: M. Petite, D. Paemen, A. Tomtsis, D. Kolářek i P. Zákoucký, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2011 r. nakazującej Republice Czeskiej cofnięcie notyfikowanej decyzji czeskiego ministra przemysłu i handlu z dnia 26 października przyznającej skarżącej czasowe zwolnienie z obowiązku umożliwienia stronom trzecim dostępu na podstawie umowy do planowanego podziemnego składu gazu w miejscowości Dambořice [C(2011) 4509]; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.